

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRĂȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unŭ anŭ 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe anŭ 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULŪ XLVII.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

N° 107.

Joi 28 Iunie (10 Iulie)

1884.

Nou Abonamentŭ

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1-a Iuliu st. v 1884 se începe unŭ nou abonamentŭ, la care invităm pe onorații amici și sprijinitori ai fŭiei nŭstre. Abonamentulŭ: Pentru Austro-Ungaria cu posta: pe trei luni 3 fl., pe șese luni 6 fl., pe unŭ anŭ 12 fl. Pentru România și străinătate: pe trei luni 9 franci, pe șese luni 18 franci, pe unŭ anŭ 36 franci.

Rogămŭ pe d-nii abonați ca se binevoiescŭ a-și reînŭi de cu vreme prenumărările pentru ca trămiterea diarului sĚ nu sĚ întrerupă. Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Brașovŭ în 27 Iunie (9 Iulie).

Trebue se cadă așader și Academia de drepturi din Sibiu sub asprele lovirii ale maghiarismului violentŭ. Incă unŭ institutŭ de cultură, menitŭ, mai alesŭ pentru populațiunea săsescă și română din Ardelŭ, va fi dărîmatŭ în curĚndŭ de ciocanele nivelătore ale politiceii de distrugere maghiare. Ca unŭ alŭ doilea Nero, domnulŭ Tisza voiesce se dărîme cu desĚvĚșire tŭte remășișele vechilorŭ ziduri, îndĚrĚtulŭ cĚrora se adăposteau multŭ pușinŭ elementele nemaghiare, pentru ca din ruinele lorŭ sĚ clădescă o cetate cu totul nouă care, ca și Seghedinulŭ reconstituitŭ, sĚ servescă numai spre înălțarea gloriei lui și în care sĚ se contopescă tŭte elementele mici și mari, vechi și nouĚ formândŭ o Maghiariă uniformă, una și nedespărțită.

Idea conducătore a activității nivelătore și centralisătore, ce-o desvŭltă d-lŭ Tisza cu ai sĚi de optŭ ani încŭce, este: *Statulă suntemŭ noi Maghiarii, totŭ ce există în statŭ trebue sĚ servescă dar numai scopurilorŭ nŭstre. Totŭ ce pŭte folosi spre întărirele celorlalte elemente ne este contrarŭ nouĚ, prin urmare dușmanŭ statului maghiarŭ.*

AcĚsta este așa numita „ideă de statŭ ungurescŭ“, acesta este bĚlaurulŭ, cĚruia i se sacrifică totŭ ce nu e maghiarŭ, totŭ ce nu servece planurilorŭ de maghiarisare. Desființarea Academiei de drepturi din Sibiu o dovedesce.

Cei ce nu sunt informați despre organizațiunea Academiei din Sibiu și despre fazele prin cari a trecutŭ, vorŭ fi de părere, că ea a fostŭ clădescă sĚu românescă și că de aceea a hotărĚtŭ guvernulŭ de a-o șterge de pe fața pământului.

Nici vorbă de așa ceva. Odiniŕă, când Ardelulŭ se bucură încă de autonomia sa, limba de propunere în Academia de drepturi din Sibiu a fostŭ germană. InșĚ curĚndŭ după ce au ajunsŭ Ungurii la putere, profesorii nemți fură alungați și limba maghiară fŭ introdusă în Academia. Ce putea guvernulŭ cere mai multŭ decătŭ atătŭ?

Elŭ cerea mai multŭ. Nu îi ajungea că dreptulŭ se învață în limba ungurescă, ci ceea ce dorea elŭ era ca studenții dela Academia, pe lângă aceea că deveneau iuriști unguri, sĚ mai năibă și sentimente unguresci, pentru ca se pŭtă servi cum se cade ideei de statŭ maghiarŭ. În Sibiu inșĚ sunt numai Sași și Români și acestia îi iubescŭ limba și naționalitatea; era dĚr imposibilŭ ca studenții sași și români dela Academia sĚ-și pĚrdă sentimentulŭ lorŭ naționalŭ în mijloculŭ Sașilorŭ și alŭ Românilorŭ. Sibieni. Ce folosŭ puteau aduce maghiarismului studenții în dreptŭ din Sibiu decă ei sĚ simțeau ca Maghiari, ci ca Români și ca Sași?

La întrebarea acĚsta maghiarismulŭ violentŭ răspunsŭ cu desființarea de faptŭ a numitei Academii.

Cine nu crede se cetescă articolulŭ ce-lŭ reproducemŭ mai josŭ după „EgyetĚrtĚs.“

Opozițiunea maghiară are meritulŭ de a spune pe față, ceea ce ascunde iesuitismulŭ guvernamentalŭ. Așa și acum organulŭ stângei extreme ne arată adevĚratele motive, ce au pricinuitŭ desființarea Academiei din Sibiu.

„De ce sĚ crescemŭ noi Români și Sași în-„carnați pe banii statului maghiarŭ cândŭ scimŭ, „că vrășmașulŭ e cu atătŭ mai periculosŭ cu câtŭ „are mai multă știință?“ De ce se facemŭ noi „posibilŭ locuitorilorŭ nemaghiarŭ din prejurulŭ „Sibiului de a-și cresce copiii în știința dreptului „cu pușine mijlŭce?“

Eatŭ unde amŭ ajunsŭ cu „idea de statŭ maghiarŭ“ a d-lorŭ Tisza-Trefort. Astădi nu mai ajunge nici aceea ca tinerii nŭștri se învețe unguresce, ci trebue sĚ se mărturisescă ca Maghiari, decă nu sunt prigonii la Clușiu nu mai pușinŭ ca la Lugosŭ și la Sibiu.

DĚr d-lŭ Tisza își propune și Dumneșeu dispune. Pre când guvernulŭ ungurescŭ desființază aici institutele ce sunt de folosŭ Românilorŭ și Sașilorŭ, în Austria se înființază mereu școli pentru naționalitățile slave. Fiecare școlă nouă cehică sĚu slovenă este unŭ protestŭ viu în contra tirăniei unguresci de dincŭce de Laita. Atunci când Maghiarii vorŭ crede că au ajunsŭ la culmea lucrărei lorŭ de distrugere, de centralizare și de asimilare, se vorŭ pomeni că sunt duși și cupleșiți de valurile, ce se vorŭ unŭ cu putere elementară peste capetele lorŭ, după ce vorŭ fi rupte tŭte zăgazurile.

Sic vos non vobis!

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Marsilia, 9 Iulie. — De alaltaeri sĚra până eri diminĚtă au fostŭ 14 morți de coleră.

Toulon, 9 Iulie. — De alaltaeri la medulŭ nopții până eri diminĚtă au muritŭ de coleră 10 persoane, între care și o călugăriță.

Roma, 9 Iulie. — Guvernulŭ a declaratŭ pentru proveniențele din Elveția acelĚși mĚsurii ca și pentru cele din Francia.

Bruxela, 9 Iulie. — Partida liberală a perditŭ la alegerile pentru senatŭ, până acum șĚpte districte. Catolicii dispunŭ deja de o majoritate de șĚce voturi.

Fasano, 9 Iulie. — Maiestatea Sa prințulŭ de corŭtă împreună cu suita a asistatŭ eri pe mare înainte de amĚși la manevrele tactice ale escadrei. A treia diviziune de torpede a executatŭ unŭ atacŭ isbutitŭ în ordine de marșŭ în contra escadrei, care manevrândŭ sa apropiă reprezentândŭ pe inamicŭ. Pe sĚră se executară la lumină electrică atacuri fŭrte dibace de cătră diviziunea de torpede.

Cronica țilei.

M. S. ImpĚratulŭ și principele de corŭnă Rudolfŭ au plecatŭ LunĚ între 1 și 2 ŕe cu unŭ trenŭ separatŭ la Pola, pentru ca sĚ asiste la manevrele flotei, ce vorŭ dura trei țile.

Din Parisŭ se scrie că statua „Libertatea, luminătore a lumei“ s'a predatŭ statelorŭ unite de cătră Francia. E înaltă de 46 metri și va fi așĚdată pe insula de la intrarea în portulŭ Newyork. La predarea ei s'a luatŭ protocolŭ, subscrisŭ de reprezentanții ambelorŭ state.

Pentru ajutorarea inundațiilor din Galiția s'au adunatŭ la comitetulŭ din Cracovia 40,572 fl. Ěră la celŭ din Lemberg 30,000 fl. Aceste sume vorŭ fi folosite pentru întĚmpinarea celorŭ mai grele lipsuri ale sĚrmanei populațiunii până la toamnă. Cele 100,000 fl. date din partea stăpănirii se vorŭ folosi pentru cumpĚrarea bucatelorŭ trebuitorĚ, pentru reinceperea muncii de câmpŭ și a sĚmănăturilorŭ, precum și pentru restaurarea ulițelorŭ, podurilorŭ și zăgazurilorŭ riurilorŭ.

Suntemŭ rugați a dă locŭ următorelorŭ rĚnduri ce ni se scriu din Deva.

De va 7 Iulie.

„Suntemŭ curiosi a vedĚ, că acum publica-se-va la timpulŭ sĚu concursulŭ pentru unŭ invĚțatorŭ calificatŭ și sdravĚnŭ la școla confesională română din Deva, căci ar fi timpulŭ sĚ nu mai mĚrgă copii nŭștri la alte școli străine.“

Unŭ poporanŭ.

Comisiunea ungaro-română pentru regularea granițelorŭ a sositŭ în Sibiu. Prefectulŭ a datŭ unŭ prăndŭ în onŕea ei. Lucrările le va începe în comitatulŭ Sibiului.

Din Tarnopolŭ se scrie, că d-na Selinger, directŕa școlĚi de fete de acolo, a fostŭ suspendată din postulŭ sĚu. Causa e, că pe o fetiță neascultătore, a pedepsitŭ o înșĚpându-i brașele cu ace. Cruda directŕe e dată în cercetare judecătorească.

Țiarele din Buenos-Ayres: „El Diario“, „El Nacional“, „La Cronica“, vorbĚscŭ în nisce lungi articole despre nouile succese ale artistei române Elena Theodorini pe scena teatrului Colon. Theodorini după succesulŭ dobânditŭ în Hugenoți, a reperutatŭ o nouĚ victoriă în Aida.

„La Cronica“ din 23 Mai pe lângă unŭ articolŭ de două colŕne în pagina întăitŭ asupra modului cum Theodorini a interpretatŭ rolulŭ Aidei, cuprinde și o biografă a artistei române, intitulată: Elena Theorini en su casa.

„Posta“ din Galați scrie, că unŭ transportŭ de tunuri pentru armata română a sositŭ țilele acestea de la Londra și au fostŭ expedate la București.

Acelăși diarŭ spune, că DumĚncă 24 Iunie la orele 2 p. m o barcă ce venea despre comuna Azaclău spre Galați cu patru bărbați, douĚ femei și unŭ copilŭ, pe la jumătatea drumului (în dreptulŭ vadului Bacalbașa) a fostŭ resturnată în Dunăre din cauza vijeliei. În acestŭ momentŭ, comandantulŭ vasului englesŭ „Cocatrice“, d. Iohan Hages, observândŭ sinistrulŭ, espedă imediatŭ mai multŭ marinari de sub comanda sa cu bărcile, cari reușiră a scăpa viața celorŭ patru bărbați, a unei femei și a copilului; Ěr una din femei, a fostŭ luată de valuri și s'a înecatŭ. D. comandantŭ Hages a făcutŭ ceva mai multŭ: cum au fostŭ aduși la malŭ indiviții salvați, le dădŭ tŭte îngrijirile în infirmeria bastimentului până ce au fostŭ transportați la spitalulŭ „Elisabeta Dŕmna.“

„Monitorulŭ oficialŭ“ publică decretulŭ prin care ministerulŭ este remaniatŭ așa precum amŭ anuțatŭ în numĚrulŭ de alaltaeri adecă: d. primŭ ministru Brătianu la interne, d. Chițu la instrucțiă, d. generalŭ Fălcoianu, la ministerulŭ de rĚșboiu, d. Aurelianŭ ese din cabinetŭ Ěr ceilalți ministrii rĚmănŭ la posturile lorŭ.

Cetimŭ în țiarele din București, că de câte-va țile sĚ află în capitală d. Tomița Micheru, cunoscutulŭ violinistŭ românŭ din Brașovŭ. D-sa a urmatŭ cursurile conservatŕelorŭ de musică din Viena și din Lipsca.

„România“ scrie: După scirile priimate din provinciă, ploile căđute în țilele trecute n'au făcutŭ atătea stricăciuni recoltelorŭ. Numai griulŭ pe alocurea a suferitŭ ceva. Cu tŭte acestea, căldurile ce au urmatŭ ploilorŭ vorŭ aduce îndreptare.

Țiarele bucurescene spunŭ că studenții universitari s'au intrunitŭ în sĚra de 24 Iunie la „Unirea“ și au ho-

tărită, se țină în totu chipul congresului dela Galați. Comisiunea organizătoare este autorizată a întrebuiți toate mijlocele pentru realizarea congresului. Totu deodată s'au alesu patru studenți dela cele patru facultăți, cari voru lu parte în comitetul aranjatoru pentru aniversarea centenarului lui Horia.

*
„L'Independance roumaine” comunică, că unu con-voiu de oficer și de soldați a părăsitu Marți Bucurescii mergendū cu unu trenu specialu până la Pitești, de unde se voru îndreptă la băile dela Olănesci.

*
Ați dimineță, spunu țiarele din Bucuresci, regele și regina României au plecatu la Sinaia, se petrecă acolo timpul verii.

*
„Telegrafulu” scrie: Ni se comunică din Basarabia că acolo s'a descoperitu unu parazit, care distruge ce desăvârșire plantațiunile tutunului. După analiza profesorilor dela universitatea din Odesa s'a constatat, că acestu parazit aparține familiei Orthoptera, și anume grupului Physopoda.

*
Manevrele cele mari ale armatei germane voru fi conduse în anul acesta de bătrênul mareșal și șefu alu statului major-generalu Moltke.

*
Înainte tribunalului din Darmstadt se va trată în curendū petițiunea de divorțu a Marelui duce de Hessa în contra d-nei Kolomine, contesa Nomrod.

*
Nișce locuitoru bulgari dimprejurul Culei au năvălitu țilele trecute cu turmele lor în câmpurile și livețile satului sârbescu Trescavița, au nimicitu mărcile din granițe și-apoi s'au retrasu pe pământul lor.

*
Cunoscutul emigrantu din Muntenegru Peco Pavlovič, care a statu până acum la coloniștii din Proculje în Serbia, a părăsitu împreună cu ei colonia din pricina unui conflictu cu guvernul sârbesc și s'a retrasu pe alte locuri, se organizeze bandele sale.

*
În Istria nordică populațiunea slovenă este tare necăjită în contra preoților croatici, cari voru o Croație mare și predică poporului slovenesc în biserică în limba nouă croată, pe care Slovenii de pela sate nu o înțelegu. Slovenii cari nu voiesc se se împreune cu Croația protesteză în contra predicelor în limba croată, din care cauză nu vinu la biserică seu alungă pe preoți. În Santa Croce unu capelanu din Castua pentru că a predicat în limba croată, fu amenințat de sătenii iritați. De prin satele din părțile nordice ale Istriei confiscară gendarmii 32 stéguri cu coloru croate, ceea ce a făcutu plăcută impresiune asupra populațiunei slovene.

Representațiunea.

Arhidiecesei greco-orientale române din Transilvania, votată în sinodul arhidieceșan din anul curinte în cestiunea ajutorului de stat.

(Urmare din Nr. 106.)

Că unul seu altul dintre protopresbiteri au fostu împărtașiti în unele prea puține casuri și ca parochi, seu mai bine dîșu în calitatea sa de catichetu, este adevêratu, acesta măsură este basată pe două împrejurări: una că protopresbiterii însărcinați cu mulțimea agendelor lor oficiale, neavendū din cauza nefavorului timpurilor trecute nici o dotațiune fixă, ba nici chiar paușale de cancelariă, au primitu câte 200 fl., ca paușal de cancelariă, nici decătă însu cu ajutoru seu chiaru favorur personali; alta, că privindu sinodul acestu ajutoru ca datu în generalu preoțimei arhidieceșane, de repețite ori a însărcinatū pe consistoriu ca se fie cu deosebită considerare cătră acei preoți, — între cari firesce se numără și protopresbiterii, — cari se ostenescū întru instruirea tinerimei în doctrina religiunei și nu au pentru acesta nici o recompensă dela respectivul institutu. Prin urmare procedura autorității bisericesci, că a împărtașitu câte odată în ajutorul de stat sub doi tituli pre unul seu pre altul dintre preoți, cari și-au câștigat merite distinse în funcțiunea de caticheti, și sunt preste totu neeșceptionați în conduită, nu se pôte privi nici decătă ca o volnicia seu ca o punibilă abatere dela destinațiunea acestu ajutoru, ci mai virtosu ca o urmare prea firăscă a acelu adevêru necontestabilu, că însași biserică simte și scie mai bine ranele și lipsele sale, și cunosce unde e mai urgentă aplicarea mijlocelor necesari pentru vindecarea acelora.

Mai departe se inculpă consistoriul, că a datu unora din asesorii consistoriali pe lângă salariul lor, dela stat, și din acestu ajutoru, dar se trece cu vederea că acesta este praca veche, introdusă încă la începutu, carea până acum de asemenea n'a fostu încă nici cându dificultată și e basată pe acea împrejurare, că ne putendū dă biserică din cauza nesuficienței mijlocelor sale asesorilor consistoriali nici locuințe naturale seu relute de quartire, ba nici chiar cancelarii, unde se lucre, acelora dintre dênșii, — tuturor, nu numai la doi, — cari au rangul de protopresbiteri, le-a incuviințat și lor ca și celorlalti protopresbiteri, câte 200 fl. anual drept ban de quartir și paușal de cancelariă.

În fine se trage o paralelă între biserică noastră și cea sârbescă, făcendū-se provocare la acesta în defavo-

rul celei dintăiu. La acesta avem onore a reflectă forte scurtu, că abstrăgendū dela originea și dela basa de dreptu cu totulu diferite a ajutorului, ce-lu folosescū ambele aceste biserici, legătura noastră cu biserică sârbescă nu este atăt de strânsă, ca se cunoscem pe deplin atitudinea acelei biserici surori în această cauză și nici nu scimū, încăt se intereseză coreligionarii noștri sârbu de autonomia bisericei lor, atăt însa scimū, că noi Români gr. or. prețimū autonomia noastră bisericăscă forte multu și ținemū la dênșă cu tôte puterile noastre.

Ne am crețut datori a espune aici tôte acestea în etaiu pentru rectificarea acelor comunicate diuăristice, cari fură caracterizate ca motive de ale înaltulu guvern, fără ca acesta se se fie desavuatū din partea competentă.

Dar cu câtu sunt mai nefundate acele informațiuni, cu atăt mai durerosă a trebuit se fie surprinderea noastră pentru dispozițiunile Esceleței Vostre, prin cari autoritatea acestei biserici fără vre-unu motiv plausibilu, fără reflectarea sau admoniarea prealabilă și mai alesu fără de a se cere de la dînșă informațiune seu eventualminte chiar justificare în una sau alta privință, se lipsesce de cel mai naturalu dreptu al seu, de a împărți ea însași organelor sale subalterne ajutorul de statu acordatū bisericii.

Ba, ca durerea noastră se fie și mai profundă, a trebuit să constatăm, că o măsură analogă cu cea pentru biserică noastră nu s'a mai luatū din partea Esceleței Vostre pentru nici una din celelalte biserici din patriă, cari deși sunt în stare materială neasemenatū mai bună decătă a noastră, de asemenea tragū ajutore din tesaurul statului.

Și dacă aducem faptul acesta în combinațiune cu mai multe alte din timpul mai recentu, nu putem a nu vedē în aceste dispozițiuni ale Esceleței Vostre un felu de umilire a bisericei noastre, ba trebuie se ne cuprindă justu îngrijire, nu cumva se prepară pentru dînșă o stare excepțională, seu chiar o repețire sub altă formă a persecuțiunilor din seculu trecut, fără a ne putē dă sēma, prin ce ore ea și preoțimea ei, de susu până josu deapaură leală și credinciosă, le ar fi atras acelea asupra sa.

Fără a merge pré departe cu prevederile și temerile noastre, nu putem lăsă neamintite urmările cele adencū păgubitoare, ce le ar avea punerea în lucrare a măsurilor Esceleței Vostre. Și anume cea dintăiu și mai de aproape urmare ar fi, că luânduse distribuira ajutorului din mâna autorității legale și constituționale a bisericei, și lăsându-se aceea o influință atăt de minimală într'o afacere atăt de eminentă bisericăscă, — abea unu votu consultativu, unu votu carele de altmintelea nici o biserică conscie de pozițiunea, dreptul și demnitatea sa nu l'ar putē așteptă, ci mai gata ar fi a renunță la unu atare ajutoru, — s'ar micșoră într'unu gradu neprecalculabilu autoritatea organelor superioare și supreme bisericești, s'ar destrămă legătura canonică a clerului și s'ar slăbi disciplina preoțimei astfel, în câtu autoritatea bisericăscă, chiar și în dauna statului nu ar mai fi în stare de a corespunde chemărei sale destul de grele după însași natura ei.

Totdeodată însu nu s'ar ajunge nici scopul și destinațiunea acestu ajutoru și nu s'ar putea realiză nobila intențiune părintescă a Maiestăței Sale, de a mângăia printr'ensul preoțimea arhidieceșei acesteia, culezămū a dice cea mai sêracă din patriă; pentru-că informațiunea obiectivă basată pe întreaga viață publică și privată a preoților, cari ar suplică pentru ajutoriu la înaltul ministeriu, și dacă s'ar dă din partea organelor bisericesci ca a celor mai competente, în sensul noului statutu nu ar avē însemnătatea ce-i compete, ci ar putea deveni în viitoru precumpănitore, ba chiar decisive informațiunile date pe alte căi, uneori fără cunoscință de cauză seu cu privire la alte împrejurări și interese străine de biserică, și s'ar dă ansă opiniunei publice, a crede că sub titlul acestu ajutoru sunt invêlitate alte scopuri laterale; er' urmarea firăscă din tôte acestea ar fi, că ușor s'ar trece cu vederea preoții cei mai demni de împărtașitu seu — ceea ce ar fi și mai rău — s'ar distinge, și ca se dicemū așa, s'ar premiă cei nedemni, — unu rezultat, care ar fi diametralu opus părintescilor intențiuni exprimate în rezoluțiunea prea înaltă din 1861.

Considerând tôte acestea scimbări urmate una după alta în restimpuri scurte, biserică trebuie se se cuprindă mai înainte și mai presusu de tôte de cele mai seriose îngrijiri pentru libertatea și autonomia sa. Căci ce grea lovitură suferă această autonomie, garantată ei prin articolu de lege IX dela a. 1868, și ce adencă știrbire constituțiunea acestei biserici, statutul organicu, sancționat de monarculu la anul 1869, când deja la 6—7 ani după acesta, fără de a se fi ascultatū barem și vocea bisericei, unu ajutoru pré bine meritatū alu ei, pentru care ea tocmai în sensul statului organicu este chiar îndreptățită a recurge la stat se se modifice, restringă și reguleze astfel, încătū chiar și distribuira lui se iea din mâna bisericei și se dă ministrului, și astfel autoritatea ei se degradază la rolul unui biurou statistic, carele are numai se administreze guvernulu nisce date statistice privitoare la cutari și cutari preoți ai sei!

După concepțele unui stat constituționalu, precum cu nobilă ambițiune pretinde a fi și alu nostru, guvernul are datoriță a supraveghea observarea legilor decretate de reprezentanța țerei și aprobate de domnitorul, er' călcarea lor a-o împedecă și pedepsi cu tôte vițore; unde însu, precum durere în casul de față, însuși guvernul țerei se crede îndreptățitu a ignora atăt de multu autonomia unei biserici recunoscute și inarticulate prin lege, și a vătēmă într'unu modu atăt de simțibilu libertatea și drepturile ei, acolo biserică însași este datore înainte lui Dumnezeu și a lumei a păși la mijlocu resolutu, a ridică cu țarie vocea sa, și a apêra cu tôte armele legale autonomia, libertatea și demnitatea sa, ca nu cumva tăcerea ei și mai departe se se privescă de consimțemntu, și rēbdarea ei de slăbiciune.

De aceea acestu sinodu, credinciosu datorinței sale față cu biserică, a cărei reprezentanță legală este, în numele arhidieceșei gr. or. române din Transilvania dechiarandū cu profundă părere de rău, că sub condițiunile cuprinse în noulu statutu nu pôte primi ajutorul preoțimei de 24,000 fl., vine a rugă pe Esceleța Vostă cu profundu respectu, ca luandū în considerațiune binevoitore, că tôte informațiunile, pe cari se dice că s'ar basă înaltul emisū dto. 18 Ianuaru a. c. Nr. 77 Pres. sunt neesacte, nefuodate și greșite; că dispozițiunile luate față cu biserică noastră nu s'au mai aplicatū la nici una din bisericile din patriă, care de asemenea sunt subvenționate din partea statului; că prin aplicarea măsurilor acestora se distruge legătura canonică a clerului și se sgudue adencū disciplina bisericăscă; că prin aceste măsuru și consecințele lor se zădărnicesce părintescă intențiune a Maiestăței Sale cesarie și regio-apostolice la incuviințarea acestu ajutoriu; în fine că prin trēsele se jignescū adencū autonomia și libertatea acestei biserici, garantate prin legele statului, — se binevoitū a esoperă, ca în privința conferirii și distribuiri ajutorului de stat de 24,000 fl., anual pentru clerul arhidieceșei gr. or. române transilvane se se restituie modalitatea regulată în p. n. rezoluțiune dto. 29 Maiu 1861, — unica ce corespunde atăt autonomiei, libertăței și demnităței bisericei, cât și intereselor materiale și morale ale clerului ei.

Pe lângă cari, în asceptarea binevoitōrei dispozițiunilor ale Esceleței Vostre, suntemū cu profundu respectu.

Sibiu, 27 Aprile (9 Maiu) 1884.

Sinodul arhidieceșei greco-orientale române din Transilvania.

Academia de drepturi din Sibiu.

Cetimū în „Egyertetés” dela 5 Iulie:

Guvernul va desființă academia de drepturi din Sibiu. În cursul primu nu se mai primescū ascultătoru, er' celelalte cursuri încă voru încetă, după ce cei deja înscriși și voru sfîrși studiile. Nu suntemū de felu prietini șovinismului, însu cu tôte acestea dicemū, că guvernul de astă-dată bine a făcutu. Căci acesta nu se face din șovinismu maghiarū, ci din apêrare contra șovinismului germanu. Și până când guvernul va stă pe acestu terēmū, până atunci va putē contă și pe sprijinul acelei opozițiunilor, care într'altelē lu atacă fără cruțare pe tôte terenele, când procede într'o direcțiune contrară vederilor acestei opozițiunilor. Sibienii și-au permis multe lucruri, cari nu li s'ar fi iertatū nici într'unu stat civilizatū Sibiu a fostu cuibulū, care neintreruptu nutriă agitațiunilor contra statului. Sașii și Români, cari nu au vrut se se lipescă de națiunea maghiară, pentru cari țera acesta a fostu prea mică și cari cu dorințele lor făcēu aventuri peste granițele acestei țeri, — și-au pus centrul agitațiunilor lor în Sibiu. De acolo eșiau Sașii »anteluptătoru pentru cultură» și comitetul centralu românū de acolo își răspânda parola dincoace și dincolo de Delul mare. — În privința acesta academia de drepturi din Sibiu serviă spre mare daună maghiarime, cu tôte că eră susținută pe banii națiunei maghiare (???) Bunul spirit al profesorilor lor nu a fostu în stare a câștigă tinerimea pentru idea de stat maghiarū. Pe banii statului maghiarū(?) într'unu insulul alu statului maghiarū se creșteau vrășmașii statului maghiarū. Știutū este însă, că vrășmașul cu atăt este mai periculosu și mai înspăimântătoru, cu câtu are mai multă sciință, cu câtu e mai civilizatū.

Din aceea, că academia de drepturi din Sibiu există, în prima liniă cetățenii din Sibiu trăgēu folos, după aceea în a doua liniă locuitorii din prejur, cărora li-s'a făcutu posibilu de a-și invêță copii cu puține mijloce. Dar tocmai acesti domni forte puține merite și-au câștigat, ca statul se le facă favorul și se jertfescă (?) ban pentru ei.

Academiile de drepturi din provinciă în generalu numai în casuri rare au dreptu de esistență. Tinerimea de comunu mai multu invêță la universitățile mari, unde sciințele sunt concentrate, unde există bibliotece, unde câte unu obiectu se tracteză de mai mulți profesori și unde sciința are totu felul de mijloce la dispozițiunea sa. Față cu universitățile, academiile de drepturi totdeuna sunt în desavantagi. Acestea își află dreptul lor de esistență în împrejurări locale. Seu naționalitatea se pôte întări în unele locuri prin ele, seu li-se pôte face unoru studenți mai fără mijloce posibilu studiul, cari studenți în alte împrejurări nu ar putē absolvă vre-o școlă superioară.

În Sibiu nici unul dintre aceste casuri nu au pututū pretinde, ca academia de drepturi se se mai susțină. Ce e dreptu, acolo s'au crescutu studenți mai sêraci, însă astfelu de studenți, cari se făcēu mai țerșin vrășmași ai statului maghiarū. Însă pentru naționalitatea maghiară academia de drepturi din Sibiu nu eră o fortăreță de apêrare, ci mai multu o fortăreță de unde se îndreptau atacurile în contra naționalității maghiare.

Nu ne pare rău, că acestu institutu se desființeză, deși altcum noi totdeuna ne-amū bucuratū, deăc avem școlē câtu se pôte de multe. Numai una nu putemū iertă guvernului, aceia, că elu și cu inchiderea acestei școlu a făcutu corteșă. Până ce nu s'au sfêrșitu alegerile, guvernul nu a luatū nici o dispozițiune în această afacere.

Da, pentru că se temeă, că va aștia contra sa pre Români și pe Sași. Și apoi scimă, că guvernul a vrut să se pacteze, și unde a putut a și pactat cu ei. Voturile lor au fost bune până ce guvernul a avut lipsă de ele.

Acuma îi lasă în baltă.

Astfel a obicinuit Tisza a face și de altă dată cu aliații săi; dar decă ei nu au putut învăța din trecut și au încredere într'ensulă, așa le trebuie.

Correspondența noastră din Comitate.

Mihalțu, 3 Iuliu 1884.

Junimea română academică din ținutul Alba-Iuliei a aranjat în 29 Iuliu a. c. în A-Iulia o petrecere de vază în folosul școlii gr. cat., ce se va zidi acolo. Poziția în frunte cu dl. căpitan al orașului a creștut a comite un fapt patriotic, când, folosindu-se de apucăturile cele mai nedemne, au luat toate măsurile în contra acestei petreceri. Deoarece junimea aranjătoare a fost suspiționată din partea publicului, că nu ar fi observat cele de lipsă față de autoritățile poliției: subscrisul în interesul adevărului și pentru legitimarea junimei imi permit, D-le Redactor, a vă espune spre orientarea on. Publicul totă starea lucrului așa precum a fost.

E ne-adeverat ceea ce au creștut unii, că poliția nu ar fi știut nimic despre petrecere, căci junimea aranjătoare înainte de împărțirea invitațiilor a insinuat poliției ținerea petrecerii după toate regulile, descoperindu-i totodată scopul și caracterul aceleia. D-l. căpitan al orașului, după ce a aflat toate în ordine, neobiectându-ne nimic a luat spre știință și ne-a asigurat că din partea poliției nu vom întâmpina nici o dificultate. Acestea le-a dășit d-l. căpitan înainte de petrecere cu două săptămâni. Noi basati pe cuvintele dășului ne-am depărțat cu conștiința liniștită, că am satisfăcut datorinței, ce am avut față de poliția și organele ei. Cu toate acestea, d-l. căpitan uitându-și de poziția sa, nu sciu din indemnul propriu ori la sfatul altora, trăgându cruce peste cele ce ni-a dășit în ziua precedentă petrecerii, a binevoit a ne surprinde c'un ordin verbal, prin care simplamente interdice ținerea petrecerii pe teritoriul Alba-Iuliei sub pretestul destul de naiv, că dășul nu cunoșce pe tinerii arangiatori, prin urmare nu are destulă garanță despre durată petrecerii. Descoperirea acăsta o face d-l. căpitan înainte de petrecere cu o zi, pe când toate cele de lipsă erau preparate, banii cheltuiți, și ce e mai mult, nu mai eră timp de a avisă publicul din jur.

Ori cine cu mintea sănătoșă pôte vedea că pretestul d-lui căpitan a fost numai nod în papură. Cu două săptămâni înainte când i-s-a insinuat petrecerea nu i-a venit prin minte a ne face obiecțiunea, că nu ne cunoșce, ca să ne putem legitimă, că nu suntem nihilisti nici socialiști. Din procederea domnului căpitan se vede, că scopul lui principal n'a fost de a opri petrecerea, ci de-a șicana junimea. Acăsta o deduc de acolo că înainte de petrecere cu o zi a respins toate rugățile spre a-și retrage ordinul verbal; er în ziua petrecerii totu între împrejurările acelea, după ce i-s-a cerut ordinul în scris și s'a făcut atent la urmări, nu s'a mai opus, ci numai decăt ni-a dat voiă.

Scopul D-sale reușit nu a putut fi altul, decăt de a ne discredita și a submina reputațiunea de care se bucură junimea română înaintea publicului. Decă ar fi făcut acăsta din indemnul propriu nu ne am miră, căci tendințele maligne de feliul acăsta față de Români sunt la ordinea zilei; decă însă, precum s'a exprimat d-l. căpitan, dășul a întreprins pașii acăștia la rugarea unor domni români, ne atinge cu atât mai dureros, cu cât eram mai puțin pregătiți la o primire atât de ostilă din partea inteligenței din Alba-Iulia. — Ce a condus pre respectivii domni de au dat mâna cu d-l. căpitan al poliției spre a ne pune piedeci, nu sciu, căci imi vine cu greu a presupune se-o fi făcut din ostilită, ori capriciu, se-o dă din lipsa de altă ocupațiune. Nu aduc în combinațiune nici atitudinea necualificabilă a unor tineri academiști din Alba-Iulia, dintre cari unii se mândresc a figura ca membrii arangiatori la petrecerea aranjată, cu trei zile mai târziu, în ținerea universitară neromână, pre când la cea aranjată de Români nu numai că n'au participat, decăt au mers cu mâni cu picioare spre a face imposibilă reușita. Nu cunoșce și nu caută motivele nici unora, se spun apărării On. Publicul intențiunea junimei academice, care prin aranjarea unor asemenea petreceri din în anu cu scopu filantropicu, voiesce a contribui de puțin la delaturarea separatismului, ce domnesce în inteligența noastră, si la dezvoltarea spiritului social în direcțiune românescă. Lasă se judece On. Publicul din partea acelor domni români, cari cu mică mărime s'au conjurat în contra întreprinderii junimei.

Laurențiu Popu.
ascult. de drepturi la
univers. din B.-pesta.

Mediașu, 27 Iunie 1884.

Deși cam târziu, vinu a reletă, că alegerea de deputat dietal în colegiul electoral al Mediașului, după cum știți deja, s'a făcut la 18 a. l. c. în sala magistratului. Desu de dimineță ospătăriile erau tescuite de alegători din toate comunele, piața avea aspectul unui lagăr format din alegători și public din locu. Nefiindu contracandidat s'a ales prin aclamațiune Carl Grafius (sasu) ca deputat de partida națională. Cu plăcere viu a vă comunică, că alegătorii români din acăstu colegiu (altcum față de conclusele naționale până acum destul de indiferenți) de astădată au fost la înălțimea misiunii lor, ne cum să fi participat vre-unul la alegere, ma nici dintre alegătorii români din locu în număr de 62 nu s'a vedut nici macar unu prin orașu în acea zi, deși nu încapă îndoieala, înainte cu o lună până în ziua de alegere ca de obicei și regulă, instrucțiunile și ordinele școlgăbirăești cătră notari și primari nu au lipsit, fiindu că partida liberală avea de candidat pe judele regescu Friedrich Gräser, care se înțelege neputendu comptă pe alegătorii români și sași, siguru fiind de neisbândă, s'a retras încă înainte de a se începe alegerea. Observu că în ziua de alegere notarii și primarii români nu s'au arătat nici unu prin Mediașu. Onore alegătorilor români din acăstu colegiu, de astă dată au constat pe deplin, că sciu să apere stindardul națiunii atacat în totu momentul de cătră adversarii secularii ai națiunii noastre, drapelu pentru a căru lucire și triumfu trebuie să lupte și să moră totu Românul adevărat.

Nu pot trece cu vederea a nu apostrofa și detailă raportul d-lui corespondent din Valea Galdei, apărut în Nr. 91 alu multu prețuitei »Gazete,« relativ la atentatul comis contra programei noastre naționale decăt 15 alegători români la alegerea de deputat în colegiul Ighiu și anume: Miserabila și mărșăva purtare a învățătorului Ionu Vasile Corpadia din Bucium nu pôte rămâne necondamnată înaintea lui D-șeu și a națiunii. Acăstu agentu nerușinat, care a stat în fruntea celor 14 alegători români, părăsindu cu necredință drapelul și lupta solidarității noastre naționale, merită totu disprețu și ura națiunii, cu atât mai vârtos, că celor 14 alegători (altcum nepricepuți, terorizați prin oficialii montanistici dela »Baia cea mare,« amăgiți prin cortezul luminătoru) nu li-se pôte atribui faptul de păcatu neiertat, fiindcă acăștia sunt lucrători (băeși), ce stau în serviciu de deputatului alesu Lukats László la »Baia domnescă.« Infidelul luminatoru se vede dăr, că nu s'a rușinat a da inimicului pradă pe frații săi de sânge, a compromite și a degradă națiunea și poporul, din a căru pâne câștigată cu sudore trăiesce. Decă pentru acăsta bravură executată spre dejosirea națiunii, primescă »cinstitul luminatoru,« dreptu recompensă, în locu de promisiuni de auru scilicite: indignațiunea nămului și disprețu fiiloru națiunii; în locu de parte (moșie) la »Baia«: parte de blăstămulu părinților, durerea inimei și suferințele poporului.

Incăt pentru lipsa de inteligență română în Bucium (Poieni) așa numită »Valea albă,« (care face numai unu despărțământ din cele șese ale comunei Bucium) se admite, că de o astfel de inteligență pătunsă de spiritul adevăratu naționalu nu prea dispune.

Observu însă, că în comuna Bucium acăsta nu lipsește! Unde sunt cei 6 preoți, 1 medicu, 1 notaru, apoi alți cărturari, în frunte cu zelul conducătoru Alexandru Danciu, cestu din urmă unu dintre cei 156 delegați ai conferinței Sibiene, că acăștia au satisfăcut pe deplin decisiunilor din programa națională. Trăescă preoții în frunte cu conducătorul! Piară infamii și compromiștorii națiunii.

Informatu fiindu, că comuna Bucium (Poieni) nu posedă nici o buche a vre-unui țiaru român (afară de aerul necurat al »Viitorului,« ce cam infecteză spiritul de sub pôlele Stăncei de basaltu »Detunata,«) credu la locu și de cuviință a vă rugă, ca să binevoiți a trimite numitei comuni gratisu unu exemplaru din prețitul D-vostre țiaru, pentru care aci anexat am onore a vă trimite prețul de abonamentu pre unu anu; totu odată vă rog a considera acăstu abonamentu și pe viitoru.

Buciumanul.

Colera în Franța.

Un colaborator al țiarului francesu »Gaulois« a avut următorea conversațiune cu Dr. Koch. — Colab: Care este caracterul misiunii D-tale? — Koch: Pe mine m'a trimis guvernul germanu, ca să studiez caracterul epidemiei. Ministrii francesi au recunoscut caracterul meu oficialu. — Colab: Domnia Ta și-ai format până acuma părerea? — Koch: Pe deplin; colera este fără îndoieala cea asiatică. În privința acăsta sunt de o părere toți medicii. O autopsia încă n'am putut face. Așteptu unu casu de-o mörte grabnică a unui infectat. *) În privința originii epidemiei nu mai lasă nici

*) Intr'aceea casul s'a întemplat și autopsia s'a făcutu.

o îndoieala. Colera vine din părțile depărtate ale Orientului. — Colab: Crești D-ta că corabia »Sartre« a importat epidemia, se-o s'au putut microbii răspândi prin aeru? — Koch: Prin aeru nici o dată. Microbi se pot răspândi se-o numai prin contactul trupului omenescu se-o prin escrementu se-o prin rufe ude, care au fost pătate de escrementu. — Colab: În chipul acăsta măsurile profilactice cu bagagele au fost de prisos vecsatorice? — Koch: Pericolul absolutu zace în măruntaiele omenesci. La acăstea cu precauțiunile esterne nu poți ajunge — Colab: Ai cunoscut D-ta în autopsiile, ce le-au făcut doctorii Roux și Strauss, asemenea microbi ca în Egiptu și în India? — Koch: Da. — Colab: Care este părerea D-tale în privința lățirii epidemiei în Europa? — Koch: Epidemia va veni în Germania, despre asta nu mă mai îndoiesc, și pretutindenea, căci din momentul când ea s'a incubat în Toulon, pôte să ajungă în toate părțile. Ce și-am spus, voiți spune și conaționalilor mei.

Diverse.

Revista Băilor. — După cele mai din urmă date, numărul ospetilor de pe la băile mai însemnate se împarte astfel: La Aussee 1445, Bilin 95, Buzias 339, Franzensbad 3699, Gieshübl 145, Gleichenberg, 526, Gmunden 1797, Hall 1012, Ischl 3912, Iohannisbad 519, Karlsbad 15781, Lipik 433, Luhatschowitz 563, Marienbad 6428, Mondsee 315, Norderney 845, Pistyan 1282, Pymont 4156. Reichenhall 1616, Reinerz 1547, Rohits 534, Roznau 680, Salzbrunn 1269, Tatra 264, Teplitz-Schönau 3522, Trencsin-Teplitz 1202, Bóslau 1993 Wildbad Gastein 1265.

Fanny Elssler. — Cunoscutei jucătoare i se furase odată totă creta, ce de-alfeliu o grămădea ea în mare măsură în garderoba sa. Săra veni la ea poetul Bural și o găsi aprinsă de mânia. Ea'i grăi repede: »Ah, d-le Bural, stau să'mi perdă mințile de necaz; preste câtă-va vreme trebuie să esu pe scenă și imi lipsesce creta: mi-au furat-o și mă temu de unu — faux pas. Nimeni nu vrea să mă împrumute; toți s'au pus împotriva mea și toți doresc, să nu potă jucă bine ađi. Rogu-te, mergi d-ta și adu'mi cretă de unde vei ști și câtă vei putea.« — »Dar de unde pământul să potă scoate cretă acum?« — »Du-te, du-te numai; mai am unu pătrar de cesu până se va ridica cortina; te așteptu!« Erau 11 ore și Bural nu gășia 'n nici o parte nici o prăvăliă deschisă. De odată unu gându îi plesni prin minte și poetul porni pe ulițe în cea mai mare grabă. După câte-ve momente el se întorse vesel la drăgălașu lui Elssler, aducându'i 20 de bucăți de cretă. »Ce răplată să 'ți dau acum, bunule Bural?« șise Fanny. — »Dece pahar de apă cu zahăr,« grăi poetul, »că până am putu fură totă, a trebuit să intru în dece cafele!!« —

»La Société de Berlin.« — În unu din numerii trecutți am pomenit ceva despre acăstu pamfletu anonim. Silințele, de-a descoperi pe autorii lui au reușit. Așa se șce cumcă materialul părții întâiu a acăstei scrieri este scos din niște intime scriori, pe care fostul cetitoru al împărătesei Augusta, Gérard, le scriă cătră diplomatul Léon Gambetta. Scrierile le-a gășit Madame Adam, moștenitorea scrierilor lui Gambetta. Descrierile de caractere, ce se găsesc în scrierea acăsta, sunt făcute de Weiss, unu instructoru al unei familii ruse din Alsația. Acăste descrieri le duse la Paris cunoscuta domnă de Nowikow și le predete d-nei Adam, care împreună cu Otto de Loë întregi și adaose după trebuință materiul și-l îmbracă apoi în frumoșe forme stilistice, dându-lu astfel publicității. Despre acăste vești gazetele germane nu se îndoiesc, că vor fi necorecte; ba credu că și alte persoane de frunte și-au dat concursul la publicarea scrierii, ce a făcutu atăta vuetu în lumea germană acum câteva luni.

Bibliografiă.

»Șoimii dela Răsboeni,« poem în 9 cântări de Ionu Nenișescu. Povestesece în versuri populare, ușore și frumos alcătuite vestita bătaia a lui Stefanu. Nu putem decăt se-o recomandă tuturor. A eșit în Bucuresci, în a doua ediție, la Tipografia curței regale, F. Göbl.

RECTIFICARE. — În articolul de fondu din Nr. 106 de eri, în colona a doua rëndul alu 22-lea se citescă: descărcate din vagone, în locu de: din vapore.

În pagina 3-ea la notița: Afacerea cu inchi derea graniței etc., se citescă în rëndul alu trei-lea: care a fostu pornită, în locu de: primită

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena
din 7 Iulie st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.05	Bonuri croato-slavone	101.—
Rentă de aur 4%	91.20	Despăgubire p. dijma de vin ungar.	99.—
Rentă de hârtie 5%	88.20	Imprumutul cu premiu ungar.	115.—
Imprumutul căilor ferate ungare	142.75	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	115.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (1-ma emisiune)	96.80	Renta de hârtie austriacă	80.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (2-a emisiune)	117.75	Renta de arg. austr.	81.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostiu ung. (3-a emisiune)	102.—	Renta de aur austr.	103.05
Bonuri rurale ungare	101.50	Losurile din 1860	135.20
Bonuri cu cl. de sortare	101.25	Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
Bonuri rurale Banat-Ti-miș	101.—	Act. băncii de credit ungar.	301.75
Bonuri cu cl. de sortare	101.—	Act. băncii de credit austr.	301.18
Bonuri rurale transilvane	101.25	Argintul — Galbin împărătesc	5.76
		Napoleon-d'ori	9.68 1/2
		Mărci 100 imp. germ.	59.60
		Londra 10 Livres sterlinge	121.90

Bursa de București.

Cota oficială dela 22 Iunie st. v. 1884.

Renta română (5%)	Cump. 93 1/2	vënd. 94 3/4
Renta rom. amort. (5%)	93 1/4	95 1/2
convert. (6%)	96 1/2	97 1/2
Impr. oraș. Buc. (20 l.)	33	33 1/2
Credit fonc. rural (7%)	102 1/2	105 1/2
" " (5%)	90	93
" " urban (7%)	101	105
" " (6%)	97 1/2	101
" " (5%)	87 1/2	90 1/2
Banca națională a României	1388	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	340.	—
" " Națională	235.	236 1/2
Aur	450.	5 1/5
Bancnote austriace contra aur	2.07.	2.09

Cursul pieței Brașov
din 8 Iulie st. n. 1884.

Bancnote românești	Cump. 9.23	Vënd. 9.24
Argint românesc	9.20	9.24
Napoleon-d'ori	9.67	9.69
Lire turcesci	10.90	10.96
Imperiali	9.90	9.96
Galbeni	5.63	5.67
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontul	7—10 %	pe an.

Numere complete din „Gazeta” dela 1 Ianuarie a. c. se mai află.

Acei domni abonați ai noștri, cari au plătit prețul abonamentului pe un jumătate de an și pe un an, înainte de 1-a Aprilie a. c. sunt rugați a ne trimite diferența prețului urcatu dela 1 Aprilie c., care pentru Austro-Ungaria face 2 fl., ér pentru România 8 lei.

ADMINISTRAȚIA „GAZ. TRANS.”

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor

în „Gazeta Transilvaniei.”

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . „ — „ 10

Pentru repetiri se acordă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 orî	10%
” ” ” 5—8 ”	15%
” ” ” 9—11 ”	20%
” ” ” 12—15 ”	30%
” ” ” 16—20 ”	40%

Dela 20 de repetiri în sus 50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se fac învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai sus.

Brașov 13 Mai 1884.

Nr. 7126—1884.

1—3

Publicațiune.

Să aduce la cunoscința publică, cumcă consignațiunile de conscriere trimise de d-lu subcomite prin esmisul din 26 Iunie a. c. Nr. 5.390 referitoare la solvirea sumelor pentru eliberarea dela construirea drumurilor pro 1884 să află din 14 până în 22 Iulie a. c. înainte de prânđu dela 8—12 ore și după prânđu dela 3—5 ore în oficiul orașenesc de dare spre esaminare din partea fie-cărui, și acele partide, cari prin acêta conscriere se sânt neîndreptățite, au se-și asternă observațiunile în scrisu celu mai târziu până în 31 a lunei curente, după prânđu la 3 ore, subscrisului magistrat.

Se provocă totu-deodată toți posesorii de case, posesorii de animale de înhamat și înjugat și partidele supuse dării în urma unui câștig de sine stătător, ca spre scopul prescrierii câtu are se dea pentru construirea de drumuri, să se înfățișeze cu cârticelele de dare la oficiul orașenesc de dare până la 31 Iulie a. c.

Sumele pentru eliberarea dela construirea de drumuri, din cari pentru fie-care animalu de înhamat și înjugat sunt de a se solvi 3 fl. 60 cr. pe când din partea fie-cărui altu posesor îndatorat la concurență pentru construirea de drumuri sunt de a solvi 2 fl. 40 cr. — au de a se așterne celu multu până în 15 Augustu a. c. la cassa oficiul orașenesc de dare neacceptându-se solviri parțiale.

Cu 16 Augustu a. c. începându sunt a se încassă aceste sume restante pe caleu esecutiunei, fără ca se premergă vr'o admonițiune.

Brașov în 15 Iulie 1884.

Magistratul orașenesc.

4—30

Magazinul de încălțăminte

„CISMA ROȘIE” Strada Caldărarilor 540.

Comandă după măsură

se voru efectua din materialu solidu, și cu prețuri moderate.

Subscrisulu am onore a recomanda onoratulu publicu,

Magazinulu meu de încălțăminte pentru bărbați, dame și copii, cu prețurile cele mai moderate.

Asemenea recomandă onoratulu publicu depositulu

de pălerii pentru bărbați și copii cu prețuri reduse.

Comandă pentru străinătate

se primesc și se efectuează promptu și cu prețuri moderate.

G. Orghidanu.

26—30

AVISU.

BĂCĂNIA

MUNTEANU & MINCOVICI

BRAȘOVU, TUȘNADU.

Firma **Munteanu & Mincovici** recomandă on. publicu băcănii din „Tergulu Flosului” și filiala lor din „Strada Teatrului,” fiindu bine asortate cu totu felulu de articole de coloniale, delicatose de vinuri străine și indigene, precum și cu totu felulu de ape minerale. Tot deodată aduce la cunoscința on. publicu, că cu începerea sesonulu de băi (3/15 Iunie) a. c. va deschide erași o Filială la Băile din Tușnadu (totu în vechiulu localu în casele D-lui Kanapassek).

Numita firmă crede că va satisface pe deplin cerințele on. publicu brașovenu și ale on. oșpeți dela băi, atât prin calitatea mărfurilor câtu și prin prețurile sale moderate.

BĂCĂNIA

MUNTEANU & MINCOVICI

BRAȘOVU, TUȘNADU.

